

Księga Daniela - numer piętnaście

Księga Daniela, rozdział drugi – Podsumowanie i wnioski, część druga

Jeff Pippenger

2023-12-10

Pod koniec lipca 2023 roku głos wołającego na pustyni zaczął wołać do martwych, wyschłych kości, co zostało przedstawione przez to, że Daniel poszedł do Arioka i poinformował go, że zrozumiał "tajemnicę". Daniel wraz z Chananiaszem, Miszaelem i Azariaszem reprezentuje posłańca Eliasza, a orędzie Eliasza wskazuje, że bez względu na to, czy lud Boży to rozumie albo przyjmuje, czy nie, już znajduje się pod przekleństwem.

A teraz, o kapłani, to przykazanie jest dla was. Jeśli nie będziecie słuchać i jeśli nie weźmiecie sobie tego do serca, aby oddać chwałę memu imieniu, mówi Pan Zastępów, nawet ześlę na was przekleństwo i przeklnę wasze błogosławieństwa; owszem, już je przekląłem, ponieważ nie bierzecie tego do serca. Malachiasza 2:1, 2.

„Kapłani” dni ostatecznych, według Piotra, to lud przymierza Bożego, który wcześniej nie był ludem przymierza Bożego. To ci, którzy zjedli „ukrytą księgę”, gdy potężny anioł z osiemnastego rozdziału Apokalipsy zstąpił 11 września 2001 roku. Jednak według Malachiasza są przeklęci.

Jeśli rzeczywiście skosztowaliście, że Pan jest łaskawy. Do którego przystępując jako do kamienia żywego, wprowadzie przez ludzi odrzuconego, lecz u Boga wybranego i drogiego, i wy sami, jako żywe kamienie, budowani jesteście jako dom duchowy, na święte kapłaństwo, aby składać duchowe ofiary, miłe Bogu przez Jezusa Chrystusa. Dlatego też jest w Piśmie powiedziane: Oto kładę na Syjonie kamień węgielny, wybrany, drogi; a kto weń wierzy, nie będzie zawstydzony. Wam więc, którzy wierzycie, jest on cenny; dla nieposłusznych zaś: kamień, który odrzucili budujący, ten stał się głowicą węgla, i kamieniem potknięcia, i skałą zgorszenia dla tych, którzy potykają się o słowo, ponieważ są nieposłuszni; do tego też zostali przeznaczeni. Lecz wy jesteście rodzajem wybranym, królewskim kapłaństwem, narodem świętym, ludem nabytym, abyście ogłaszali cnoty tego, który was powołał z ciemności do swego przedziwnego światła; wy, którzy niegdyś nie byliście ludem, lecz teraz jesteście ludem Bożym; którzy nie dostąpiliście miłosierdzia, lecz teraz miłosierdzia dostąpiliście. 1 Piotra 2:3-10.

"Kapłani" dni ostatecznych to ci, którzy "zakosztowali, że Pan jest dobry." "Niegdyś" "nie byli ludem, lecz teraz są ludem Bożym." To ci, którzy znaleźli "kamień żywy", który był "wprawdzie odrzucony przez ludzi, lecz wybrany przez Boga i cenny." Tym kamieniem jest "siedem razy" z Księgi Kapłańskiej 26, które "budowniczo" ruchu millerystów "odrzuć" w 1863 roku. "Budowniczo" ruchu millerystów wzniesli świątynię w ciągu czterdziestu sześciu lat, od 1798 do 1844 roku, lecz następnie postanowili odrzucić "wzrost poznania" dotyczący "siedmiu razy", które nadeszły w 1856 roku.

Mój lud ginie z powodu braku wiedzy; ponieważ odrzuciłeś wiedzę, i ja cię odrzucę, abys nie był dla mnie kapłanem; skoro zapomniałeś prawa swego Boga, zapomnę i ja o twoich

dzieciach. Im bardziej się mnożyli, tym bardziej grzeszyli przeciwko mnie; dlatego zamienię ich chwałę w hańbę. Ozeasza 4:6, 7.

„Kapłani” ostatnich dni przyjęli poselstwo o „siedmiu czasach”, gdy zostali poprowadzeni z powrotem na stare ścieżki adwentyzmu po 11 września 2001 roku. Skosztowali poselstwa ukrytej księgi i było ono „cenne”. Jednak Malachiasz mówi, że kapłani ostatnich dni są „przekłęci”, i oczywiście „siedem czasów” to przekleństwo. Są pod przekleństwem „siedmiu czasów”, ponieważ powtórzyli grzechy swoich ojców. Malachiasz mówi, że kapłani zbeczęścili imię Boga, składając „skażoną ofiarę”. Tą ofiarą była przepowiednia z 18 lipca 2020 roku.

Gdyż od wschodu słońca aż po jego zachód wielkie będzie moje imię wśród narodów; i na każdym miejscu będzie składane mojemu imieniu kadzidło oraz czysta ofiara, bo wielkie będzie moje imię wśród pogan — mówi Pan Zastępów. Lecz wy je zbeczęściliście, mówiąc: Stół Pana jest zanieczyszczony, a jego pokarm jest godny pogardy. Mówicie też: Oto, cóż za uciążliwość! i kręcicie na to nosem — mówi Pan Zastępów; i przynieśliście to, co rozszarpane, oraz chromych i chorych; taką ofiarę przynieśliście: czy mam to przyjąć z waszych rąk? — mówi Pan. Lecz przeklęty niech będzie oszust, który mając w swoim stadzie samca, ślubuje, a składa Panu ofiarę ułomną; gdyż Ja jestem wielkim Królem — mówi Pan Zastępów — a moje imię budzi trwogę wśród pogan. A teraz, kapłani, ten nakaz jest dla was. Jeśli nie posłuchacie i nie weźmiecie sobie do serca, by oddać chwałę mojemu imieniu — mówi Pan Zastępów — ześlę na was przekleństwo i przeklnę wasze błogosławieństwa; owszem, już je przekląłem, bo nie bierzecie sobie tego do serca. Oto zniszczę wasze potomstwo i obrzucę wasze twarze gnojem, gnojem waszych uroczystych świąt; i wraz z nim was usuną. I poznacie, że posłałem do was ten nakaz, aby trwało moje przymierze z Lewim — mówi Pan Zastępów. Malachiasza 1:11–2:4.

Przymierze z Lewim jest symbolem wierności Lewitów w teście obrazu bestii w buncie złotego cielca Aarona. Lewici w Księdze Malachiasza, których oczyszcza posłaniec przymierza, zostają oczyszczeni, aby składać „ofiarę” w sprawiedliwości. Ofiarą jest poselstwo imienia Chrystusa, które jest Jego charakterem.

To mrok błędnego pojmowania Boga spowija świat. Ludzie tracą wiedzę o Jego charakterze. Jego charakter został źle zrozumiany i opacznie zinterpretowany. W tym czasie ma być ogłoszone orędzie od Boga, orędzie oświecające swym wpływem i zbawcze swą mocą. Jego charakter ma zostać objawiony. W mrok świata ma zostać rozlane światło Jego chwały, światło Jego dobroci, miłosierdzia i prawdy.

To jest dzieło nakreślone przez proroka Izajasza słowami: „O Jerozolimo, zwiastująca dobrą nowinę, podnieś swój głos z mocą; podnieś go, nie lękaj się; powiedz miastom Judy: Oto wasz Bóg! Oto Pan Bóg przyjdzie z mocną ręką, a Jego ramię będzie panować dla Niego; oto Jego zapłata jest z Nim, a Jego dzieło przed Nim”. Izajasz 40:9, 10.

"Ci, którzy oczekują przyjścia Oblubieńca, mają mówić ludziom: 'Oto wasz Bóg.' Ostatnie promienie miłosiernego światła, ostatnie orędzie miłosierdzia, które ma być dane światu, to objawienie Jego charakteru pełnego miłości. Dzieci Boże mają objawiać Jego chwałę. Własnym życiem i charakterem mają ukazywać, co łaska Boża dla nich uczyniła."

Przypowieści Chrystusa, 415.

Kapłani Malachiasza złożyli ofiarę, która skalała imię Boże. Ofiara reprezentuje przesłanie, a przesłanie z Nashville z 18 lipca 2020 roku było skalaną ofiarą. Zostało skalane przez bunt polegający na zlekceważeniu prorockiego nakazu, że „czasu już więcej nie będzie”, który został dany przez samego Chrystusa w dziesiątym rozdziale Objawienia.

I anioł, którego widziałem stojącego na morzu i na ziemi, podniósł swoją rękę ku niebu i przysiągł na Tego, który żyje na wieki wieków, który stworzył niebo i to, co w nim jest, i ziemię, i to, co na niej jest, i morze, i to, co w nim jest, że czasu już nie będzie. Objawienie 10:5, 6.

„Ofiara sprawiedliwości”, którą reprezentują Lewici w trzecim rozdziale Księgi Malachiasza, jest jak ofiara z dawnych dni i reprezentuje przesłanie. „Dawne lata” reprezentują czystość przesłania, które spowodowało pierwsze rozczarowanie w historii millerytów. Skażona ofiara reprezentuje skażone przesłanie z 18 lipca 2020 roku, jednak nadal jest to wydarzenie równoległe.

I zasiądzie jak ten, który wytapia i oczyszcza srebro; oczyści synów Lewiego i przetopi ich jak złoto i srebro, aby składali Panu ofiarę w sprawiedliwości. Wtedy ofiara Judy i Jerozolimy będzie miła Panu, jak za dawnych dni i jak w latach minionych. Malachiasza 3:3, 4.

„Przekleństwo”, o którym mowa u Malachiasza, wskazuje na próbę uznania tego, co reprezentuje Elias. My, którzy teraz się przebudzamy, musimy zrozumieć, że rzeczywistość przekleństwa „siedem razy” wypełniła się na nas w buncie, który ujawnił się w tym, że sformułowaliśmy grzeszną przepowiednię z 18 lipca 2020 roku. Musimy też ponownie zdecydować, jaką proroczą metodologię wybieramy, by się nią karmić. Dwa świadectwa tego faktu — a są też inne — można znaleźć w przedstawieniu przez Malachiasza Eliasza, który ma przyjść, a także w historii samego Eliasza. Eliasz wyraźnie wskazał, że będzie tylko jedno właściwe przesłanie i jedna metodologia.

I Elias Tiszbita, który był spośród mieszkańców Gileadu, rzekł do Achaba: Jako żyje Pan, Bóg Izraela, przed którego obliczem stoję, nie będzie w tych latach ani rosy, ani deszczu, chyba na moje słowo. 1 Księga Królewska 17:1.

Malachiasz wskazał, że kapłani Boży znajdują się pod "kłątwą" w okresie, gdy pojawia się ostatni Elias, w związku z kłątwą związaną z Bożą dziesięciną. "Kłątwa" dziesięciny u Malachiasza oznacza decyzję po stronie ludu Bożego, ponieważ aby usunąć kłątwę, pod którą już się znajdują, muszą zdecydować, gdzie i czym jest "spichlerz".

Oto, posyłam mojego posłańca, i on przygotuje drogę przede mną; a Pan, którego szukacie, nagle przyjdzie do swojej świątyni, nawet posłaniec przymierza, w którym macie upodobanie. Oto przyjdzie, mówi Pan Zastępów. Lecz kto przetrwa dzień jego przyjścia? I kto się ostoi, gdy się ukaze? Bo jest jak ogień topnika i jak ług folusznika. I zasiądzie jak ten, co topi i oczyszcza srebro; i oczyści synów Lewiego, i przetopi ich jak złoto i srebro, aby mogli składać Panu ofiarę w sprawiedliwości. Wtedy ofiara Judy i Jerozolimy będzie miła Panu, jak za dawnych dni i jak w minionych latach. I zbliżę się do was na sąd; i będę prędkim świadkiem przeciw czarownikom, przeciw cudzołożnikom i przeciw krzywoprzysięzcom, i przeciw tym, którzy

uciskają najemnika w jego zapłacie, wdowę i sierotę, i pozbawiają przybysza jego prawa, a mnie się nie boją, mówi Pan Zastępów. Gdyż ja, Pan, nie zmieniam się; dlatego wy, synowie Jakuba, nie zostaliście zgładzeni. Już od dni waszych ojców odstąpiliście od moich ustaw i nie przestrzegaliście ich. Nawróćcie się do mnie, a ja nawrócę się do was, mówi Pan Zastępów. Lecz mówicie: W czym mamy się nawrócić? Czy człowiek może okraść Boga? A jednak mnie okradliście. Lecz mówicie: W czym cię okradliśmy? W dziesięcinach i ofiarach. Jesteście przekłęci przekleństwem, bo mnie okradliście, cały ten naród. Przynieście całą dziesięcinę do spichlerza, aby był pokarm w moim domu, i doświadczcie mnie teraz w tym, mówi Pan Zastępów, czy nie otworzę dla was okien niebios i nie wyleję na was błogosławieństwa w takiej mierze, że nie będziecie mieli gdzie go pomieścić. I zgromię pożeracza ze względu na was, i nie zniszczy plonów waszej ziemi; ani wasza winorośl na polu nie zrzuci swego owocu przed czasem, mówi Pan Zastępów. Malachiasza 3:1-11.

Pan się nie zmienia ani nie zmienia sposobu działania. Czymkolwiek jest lub nie jest "przekleństwo", o którym mowa u Malachiasza w związku z "dziesięciną", dziesięcinę należy przynosić do spichlerza, aby w domu Bożym był "pokarm". Ten fakt wymaga rozstrzygnięcia, czym jest "spichlerz", oraz jaki był pokarm przedstawiony przez Williama Millera w ruchu pierwszego anioła, który był typem pokarmu, jaki miał być spożywany w ruchu trzeciego anioła. Jednym z symboli tego pokarmu są "deszcz" i "rosa".

Niebiosa, nadstawcie uszu, a będę mówił; ziemio, słuchaj słów moich ust. Niech moja nauka pada jak deszcz, a moja mowa niech się skrapla jak rosa, jak drobny deszcz na młodą roślinę i jak ulewy na trawę; bo ogłoszę imię Pana: przypiszcie wielkość naszemu Bogu. On jest Skałą, Jego dzieło jest doskonałe; bo wszystkie Jego drogi są sprawiedliwe; Bóg prawdy, bez nieprawości; sprawiedliwy i prawy jest On. Księga Powtórnego Prawa 32:1-4.

Czy Eliasz naprawdę miał na myśli to, co powiedział Achabowi? Czy rzeczywiście miał na myśli, że w dniach ostatecznych, gdy nastąpi doskonale wypełnienie ruchu i przesłania Eliasza, "przez te lata nie będzie rosy ani deszczu, tylko na moje słowo"? Czy "deszcz", o którym Eliasz mówi, że będzie wstrzymany, chyba że na jego słowo, odpowiada "deszczowi", który Malachiasz obiecuje jako błogosławieństwo?

Przynieście całą dziesięcinę do spichlerza, aby był pokarm w moim domu, i teraz tym Mnie wystawcie na próbę, mówi Pan Zastępów, czy nie otworzę dla was okien niebios i nie wyleję na was błogosławieństwa tak że nie będzie dość miejsca, by je pomieścić. Malachiasza 3:10.

A czy „klątwa” nieuświęconej „ofiary” „kapłanów” oraz nadużycie „dziesięciny”, do którego już doszło, również stanowią „klątwę” „siedmiu czasów”?

Pod koniec lipca 2023 roku zaczęliśmy publikować artykuły, które w istocie powtarzają przesłanie zawarte w serii studiów zatytułowanej „Tablice Habakuka”. Różnica w obecnej prezentacji polega na tym, że po 18 lipca 2020 roku Pan zaczął przedstawiać niektóre dawne nauki w nowym świetle.

Zaczął odsłaniać sprawy, które wydawały mi się głębokie, lecz ja byłem osobiście oderwany i niechętny, by zająć się zadaniem, które wcześniej mi powierzono do wykonania. Od 19 lipca 2020 roku zrozumiałem, że przepowiednia z poprzedniego dnia była błędna i że byłem osobiście

bardziej odpowiedzialny za tę grzeszną przepowiednię i jej straszne następstwa niż ktokolwiek inny.

Potem, w lipcu 2023 roku, ogarnęło mnie silne przekonanie, że pomimo mojej całkowitej porażki jako przywódcy Bożego ruchu trzeciego anioła, powinienem przynajmniej zacząć spisywać to, co zrozumiałem od lipca 2020 roku. Postanowiłem spisać to, co zostało mi odsłonięte od czasu grzechu z 18 lipca 2020 roku, a następnie upublicznić to, zanim zostanie złożony do grobu.

W ciągu trzech miesięcy od lipca ponad siedemdziesiąt krajów na całym świecie śledzi teraz te artykuły. Tak, niektóre z pewnością śledzą je w nieświętych celach i z niegodziwymi zamiarami, ale nie wszystkie. Jesteśmy o krok od uruchomienia programu, który umieści te artykuły we wszystkich głównych językach planety Ziemi, ponieważ w tej chwili te ponad siedemdziesiąt krajów są zmuszone rozważać te prawdy wyłącznie w języku angielskim.

Już pracujemy, aby pomagać niektórym osobom na całym świecie, które nie mają możliwości ani środków, by wiele zdziałać dzięki tym prawdom, i zastanawiam się, czy „spichlerz” Malachiasza, który ma określony cel dostarczania „pokarmu” w domu Bożym, nie odnosi się do dzieła szerzenia prawdy, która od lipca 2023 roku wypływa z tych artykułów?

Rozpoczniemy nasze rozważania nad trzecim rozdziałem Księgi Daniela w następnym artykule.

Żyjemy w szczególnym okresie historii tej Ziemi. W bardzo krótkim czasie trzeba wykonać wielkie dzieło, a każdy chrześcijanin ma odegrać swoją rolę we wspieraniu tego dzieła. Bóg wzywa ludzi, którzy poświęcą się dziełu ratowania dusz. Kiedy zacniemy pojmować, jaką ofiarę złożył Chrystus, aby ocalić ginący świat, da się dostrzec potężny bóg o ratowanie dusz. O, oby wszystkie nasze zbory mogły zobaczyć i uświadomić sobie nieskończoną ofiarę Chrystusa!

W nocnych widzeniach przesuwały się przede mną obrazy wielkiego ruchu reformatorskiego wśród ludu Bożego. Wielu wychwalało Boga. Chorzy zostali uzdrowieni, a działy się też inne cuda. Widziano ducha wstawiennictwa, tak jak objawił się przed wielkim Dniem Pięćdziesiątnicy. Widziano setki i tysiące odwiedzających rodziny i otwierających przed nimi Słowo Boże. Serca były przekonywane mocą Ducha Świętego, objawiał się duch szczerego nawrócenia. Zewsząd otwierano drzwi dla głoszenia prawdy. Świat zdawał się rozświetlony niebiańskim wpływem. Wielkie błogosławieństwa spływały na prawdziwy i pokorny lud Boży. Dawały się słyszeć głosy dziękczynienia i uwielbienia, a zdawało się, że nastąpiła reforma podobna do tej, której byliśmy świadkami w roku 1844.

Jednak niektórzy nie chcieli się nawrócić. Nie chcieli kroczyć drogą Bożą, a gdy, aby posunąć naprzód dzieło Boże, wzywano do składania dobrowolnych ofiar, niektórzy samolubnie kurczowo trzymali się swoich ziemskich dóbr. Ci chciwi zostali odłączeni od grona wierzących.

"Sądy Boże są na ziemi i pod wpływem Ducha Świętego musimy przekazać poselstwo ostrzeżenia, które On nam powierzył. Musimy przekazać to poselstwo niezwłocznie, krok po kroku, zasada po zasadzie. Wkrótce ludzie zostaną zmuszeni do wielkich decyzji i naszym obowiązkiem jest dopilnować, aby dano im możliwość zrozumienia prawdy, aby mogli

świadomie opowiedzieć się po właściwej stronie. Pan wzywa swój lud do pracy—pracy gorliwej i mądrej—dopóki trwa czas próby." Świadectwa, tom 9, 126.